

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Πώς νάφευγα!
Η φαλμωδία μου τάνει
στο στήθος την πνοή
και της καρδιάς μου
τα βάθη σχίζει!

ΧΟΡΟΣ

Judek ergo κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Πινύχοι! έδω!
Τριγύρο ει στύλοι
σα να με σφίγγουν!
Με συντρίβουν
οι θόλοι! — Αέρα!

ΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Κρύψου! Το κρίμα ε' ή ντροπή
δε μένουνε κρυμμένα.
Αέρα; Φῶς;
Άλλοι σου!

ΧΟΡΟΣ

Qu. I s m i m s t. g. κ. λ. π.

ΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Οι άγιοι γυρίζουν
το πρόσωπο από σέ.
Το χέρι να σοῦ δίσουν
οι δίκαιοι τρέμουν!
Άλλοι!

ΧΟΡΟΣ

Quid sum miser κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ιροφτάστε με! Λιποθυμῶ!

Τι γίνουνται οι καρφίτσες, οι βελόνες, οι πέννες τους
χάνουμε; "Είνας έπιστήμονας έκαμε μερικές δοκιμές και
το βρήκε. Οι καρφίτσες έν πέσουν χάμου κι άνακατε-
φτούν με χώματα, δὲν άργουν να γίνουν λίγο λίγο σκό-
νη. Οι φυσκαδέλλες σε 154 μέρες λιώνουν ἀπό σκουριά. Οι καλές δύναμις βελόνες θέλουν 2 χρόνια και μισόν ν' άφα-
νιστούν άλλετελα. Ατσαλίνες πέννες λιώνουν άλλετελα μέσα
σ' έναμισυ χρόνο, δηλαδή ένσω οι ξύλινοι κοντυλοφέροι
είναι άκρως άπειραχτοι.

γους, στήν "Αγγλία σ' 100,000 άνθρωπους δέ
βγαίνει μάτις ένας φονάς, γιατί είναι 0,48, στή
Γερμανία 0,85, στή Γαλλία 1,30, στό Βέλγιο 2,41,
στή Ισπανία 4,17, στή Ιταλία 6,45 και σήνη
"Ελλάδα 22,50!!! ("Αθήναι 12 Αύγουστου 1904).
Και έλεπετε τώρα μόνοι τας πώς δύο άγραφοι μάτοις
είναι ένας λαός τόσο περισσότερους σκοτωμάδες έχει.
Στά 97 σκοτώθηκαν στήν πόλεμο μόνο 725, και
καθε χρόνο δίχως πόλεμο σκοτώνονται άποψων κά-
του 800.

Βλέπω άκρως πώς τό έθνος μας χάνει τό χρόνο
ἀπό 1,360,000,000 χρυσά φράγκα "σα μέ 15 δι-
σεκατομμύρια. Τ' άποδειξα στή πρώτο βίβλο μου,
και μπορώ μι καλύτερες και περισσότερες μαρτυ-
ρίες νά τ' άποδειξω πάλι, δὲν μπορέσουν ν' άποδει-
ξουν πώς είναι φέρεται έκεινα πούς έγραψα. Άφτοι
δέν τέχουν καθόλου άναγκη που χάνουμε τόσα τό
χρόνο, γιατί και νά χαθεί δύλος δύλου και νά λε-
ψει ἀπό τόν κόσμο τή Ελληνικό έθνος δέν τους
μέλει καθόλου.

Λένε πώς τάχα ό κ. Α. Ηάλλης έκανε άμαρτίς
πώς θέλησε νά μεταφέρει τό Βαγγέλιο, και τυ-
φλιδηκαν και δέν είδην πώς άλλαστημένει ό κ. Κόν-
τος και τήν Παλαιά Διαθήκη και τό έδιο Βαγγέλιο,
γιατί τήν Παλαιά Διαθήκη τή λέσι, καύμικτον

Ο .ΝΟΥΜΑΣ' ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Τιά τήν 'Ελλάδα αρ. 10.—Γιά τό 'Εκω-
τερινό φρ. χρ. 10

20 λεπτά τό κάθε φύλλο λεπτά 20

ΠΟΥΔΙΕΤΑΙ: Στή κιόσκια τής Πλατείας
Συντρόματος, "Ομονοίας, 1 Υπουργείου Οι-
κονομικῶν, Σταθμού Τραχιοδόρου ("Ο
φθαλμιατρεῖο) Σταθμού έπογείου Σιδηρο-
δρόμου ("Ομόνοια) στή καπνοπωλεῖο Σαρρῆ
Πλατεία Στουντόρα, "Έξαρχεια) και στή
ειδιοπωλεῖο «Εστίας» Γ. Κολάρου.

"Η συντρομή του πληρόνεται μπροστά
κ' είναι για ένα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΑΙ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

νά τό ποῦμε, μ' δοη καλή θέληση μι άν έχουμε,
πώς τό Βασ. Θέαρο, με τό διορισμό τού κ. Τέλη
Πετούλη, βρήκε τόν άνθρωπο του. "Ο καιρούριος
γραμματέας—διευθυντής (δέρ έχουμε καλά καλά
πούν τίτλο πούδωνται και πούδε τού ταυριάζει) τό
σπουδαίτερο προσδρομής γι' αντή τη θέση είναι
η φύλα του με τόν κ. Θών πού τίποτ' άλλο, γιαπί¹
την θυμηθούμε τής περίφημες θεατρικές κοριτσιές του,
τότε ούτε για προσέρχεται τού Βασιλικού θηάτρου.

Διορίστηκε όμως, κι απότο είναι τό πουντάρο,
μόνο και μόνο γιά τό πρεμένη τό περάστη του κάτω
ἀπό τό θεωρείο του, θώπως έγινε στήριξη παράσταση²
τού «Φάσουστ», και νά συνφράγει επιδειχτική τή
φρέδη του με τό κλαστρό ή τό ποντοριπάλληλου, φαλιδίστε
τούς δίκούς σας μιστούς πρώτα κι άρχης και
τεύς δίκούς μας υστερίς. Λιγοστέφτε και τόν
άριθμό μας. Τί χρειαζόμαστε τόσοις; "Εμετς
χρεωκοπήσαμε τό Έθνος, κ' έπρεπε όχι μόνο
να μήν πάρουμε ποτές έχταχτα ποσά, παρά νά
ξεράσουμε κι θσα πήραμε ίσαια με τώρα".

Τέτιος θουλευτής, φοβούμαστε, δέ θά βρε-
θετ. Μά τότε πρέπει νά σηκωθούν οι άδικημέ-

μεθαύριο πεύ θά παρουσιάσει στή Βουλή τής
περίφημες οίκονομίες της ή Κυβέρνηση, νά
βρεθετ ένας πατριώτης θουλευτής και νά φω-
νάξει στούς Θεοτόκηδες και στούς Λεβίδηδες
και στούς άλλους συμμορίτες τους:

— Βρέ θεμιταίχτες, τί ηρθατε δώ και
μάς σαλιαρίζετε για οίκονομίες; Θέλετε με τά
σωτά σας οίκονομίες; "Αντί νά πετάξετε τό-
τους φτωχούς φαμελίτες στούς δρόμους, άντι
νά φαλιδίσετε τόν τιποτένιο μιστό τού Ειρηνο-
δίκη και τάλλου μικρούπαλλήλου, φαλιδίστε
τούς δίκούς σας μιστούς πρώτα κι άρχης και
τεύς δίκούς μας υστερίς. Λιγοστέφτε και τόν
άριθμό μας. Τί χρειαζόμαστε τόσοις; "Εμετς
χρεωκοπήσαμε τό Έθνος, κ' έπρεπε όχι μόνο
να μήν πάρουμε ποτές έχταχτα ποσά, παρά νά
ξεράσουμε κι θσα πήραμε ίσαια με τώρα".

Τέτιος θουλευτής, φοβούμαστε, δέ θά βρε-
θετ. Μά τότε πρέπει νά σηκωθούν οι άδικημέ-

καήσαρέσουντά τους, πώς είναι σήν έκεινη τήν τιπο-
τένια γάτα, κι ίξερχουνταν κανένα άλλο μεγάλο,
άγριο κι άνημέρο θεριό, σάν κι έκεινον τόν παλιό
τόν Τσικισχάνη ή τόν Γαμερίλανο, κι ίξερά-
στρεθείς άπό τόν κόσμο.

"Αγ! άδερχις μου "Ελληνες, άγ! άγκητοι μας
Ρωμιοί! "Άρτοι πώς πολεμούν τή γλώσσα μας και
καταστρέφουν τό έθνος δέ θγάινουν νά μάς πολε-
μήσουν άντεκου κι άντεκου δπως τόν πολεμούμ' έ-
μεις, κι άπως πολεμούν οι πολεμούμενοι και τίμοι
άθρηποι, με τήν πέννα με τήν άληθεια και με τή
λογική. Σά ληστάδες με τή θία, και σά γριούλες με
παρηγίδια θέλουν νά μάς πείσουν. Μά σεις άπο
πούδην περιμένετε θούλεια και δέν πασκίζεται με
κάθε τρόπο νά γλυτώσετε άπ' ώρτούς πώς πίνουν τό
αίμα σας, και σά 50 ως 100 χρόνια άκρως τό πολύ³
μπορούν κι άλλετελα νά σας γέρσουν; Οι άθρηποι
τώρα δέν είναι δπως ήταν μπροστά, κι δη σημερινός
Καίσαρης, πώς έστειλε καταπάνω μας τό στρατηγό⁴
τόν Γκόλτες, δέ μοιάζει καθόλου τόν άσχαιο, τόν

"Όντας τά συλλογιούμας δέλ' άρτα, καθός και
τή θρησκεία μας πώς κοντέρουμε νά τή γάτουμε με
τήν καθαρέσουντα, λέω με τό νοῦ μου πώς ζειναι
γιά νά γκαθεί τό δικό μας έθνος, άξις γιά χάνουνταν
μενάχχα άπ' ώρτούς τους άκαταλογίστους και τήν

"Άφού είτανε τυχερό τή μή διοριστεῖ στή θέση
αύτη κανένας άνθρωπος με πραγματική άξια, κανέ-
νας πού νά έχει τή δουλιά του και πού νά μπορέ-
σει τή φέρει τό θέατρο και πού τάξεινε νά φτάσει,—
άφού λοιπόν πού λέτε, τό θέατρο δέν είτανε τυχερό
νά βρει τόν διευθυντή του άπόξω, έγρετε νά τόν
ζητήσει από μέσα, από τό ίδιο τό προσωπικό του.

Κ' έχει έναν άνθρωπο καταλληλόταν για τό διευ-
θύνει, έναν άνονδαστο και φιλότιμο έργατη πού,
χωρίς φωνής και δουλάμα, ήσυχα ήσυχα, μᾶς έ-
δειξε και δουλιά κι ήματηρα. Μά φαίνεται πώς δέν
ηδει με ιαρδός κάνταμείβονται οι Οίκονόμου, άφού
βασιλεύουν δικόμα οι Πετούληδες.

"Άλλες κονβέντες δέ κοσιάζουνται.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ

τής Βουλής παγκτηκε με μοναδική έπιτυχη τήν
περασμένη Τετράδη τό πρώι στό Έθνος θέατρο τής
έδω Σταθίου. Τίποτα διν έλειψε. Ούτε τά γέλια
τού κ. Θεοτόκη, ούτε διάγιασμός, ούτε διάγρης τού
κ. Γρειλού.

Στό τέλος—μάς πληροφόρησαν οι ομηρίδες—
ό κόσμος πού παρενορίζηκε στήν παράσταση την
την περίφημη θεωρεία θεριό, και πούδη δίκαια. Κουνο-
στήκανταν τόσα οι άνθρωποι νά παίξουν καλά τό σόλο
τους. "Όλοι καλομελετημένοι πέρη πέρη.

ΛΕΜΕ

μεθαύριο πεύ θά παρουσιάσει στή Βουλή τής
περίφημες οίκονομίες της ή Κυβέρνηση, νά
βρεθετ ένας πατριώτης θουλευτής και νά φω-
νάξει στούς Θεοτόκηδες και στούς Λεβίδηδες
και στούς άλλους συμμορίτες τους:

—